

[Annette Just]

vidt vi kan se, ikke blot på finansloven, men på grund af det danske, nationale udgiftsniveau. Der er ikke penge til pludselig at forøge udgifterne med ca. 900 mio. kr. om året.

Derfor vil jeg da håbe, at vi under udvalgsarbejdet også kan arbejde lidt med, hvad Fremskridtspartiet på dette punkt har sagt. Selvfølgelig skal vi have en studieløn, og vi vil såmænd også gerne sætte den høje, men det skal være i forbindelse med optagelsesprøver, i forbindelse med stopprøver og i forbindelse med en adgangsbegrænsning, der styres af behovsanalyser.

Vi mener, det er urimeligt, at det danske samfund i dag koster utrolig mange penge på at give unge mennesker lange uddannelser til arbejdsledighed. Vi skal uddanne dem, vi skal bruge i det danske system, men vi skal ikke uddanne blot for at uddanne. Vi skal uddanne, hvor der er behov, og hvor de har mulighed for at gå direkte ud i arbejde.

Derfor vil vi se lidt strengt på det. Vi mener ikke, at der umiddelbart er penge på den danske finanslov til at bruge 900 mio. kr. ekstra, men vi mener, at der er brug for en stærk adgangsbegrænsning til utrolig mange af de høje uddannelser.

Merethe Due Jensen (KRF):

Efter Kristeligt Folkepartis principielle opfattelse bør støtten til uddannelsessøgende gives som statslån, der er rente- og afdragsfri i studietiden. I tilbagebetalingsperioden skal lånene være lavt forrentede. Tilbagebetalingsbeløbet gøres afhængigt af låntagerens indtægtsforhold. Lånene skal ydes uafhængigt af forældrenes indtægtsforhold.

Ligeså kunne Kristeligt Folkeparti ønske sig, at uddannelsessøgende kvinder kan blive tilmeldt studiet og modtage støtte på normale vilkår i forbindelse med graviditet og fødsel, selv om de ikke møder på uddannelsesstedet, ligesom de uden reduktion i den årlige støtte skal kunne forlænge uddannelsesstiden med et år.

Desværre må vi erkende, at landets økonomiske situation ikke giver mulighed for en gennemførelse af vore principielle ønsker nu.

Da undervisningsministerens forslag ligger tæt på vore ønsker, kan jeg give fuld tilslutning til forslaget. Og jeg har lovet at meddele, at CD's ordfører gør det samme.

Ann-Carina Ingemann (FK):

Jeg vil starte med at sige, at jeg synes, det er helt flot, at fru Connie Hedegaard sådan uden videre kan forlade salen under denne debat, når hun er kommet med så grove beskyldninger heroppefra. Men jeg er samtidig glad for, at fru Connie Hedegaard ville skære sit eksempel ud i pap for Fælles Kurs, selv om hun jo ikke havde noget konkret eksempel. Men fru Connie Hedegaard indrømmede da – og det er næsten det væsentligste – at unge studerende efter fru Connie Hedegaards opfattelse er nogle svindlere, der misbruger den offentlige støtte. Jeg kunne bare godt tænke mig at vide, om landets studerende er enige med hende i det.

Jeg synes, det er svært at se, at der reelt ligger en vilje til at forbedre de studerendes vilkår bag det lovforslag, der her er til behandling. Det blev da også tydeliggjort, da Fælles Kurs' forslag om reel studieløn var til første behandling her i Folketinget. Her var der tale om et forslag, der opfyldte de elementære krav, en studerende med rette kan stille. Det var også et opgør med den kummerlige tilværelse, mange studerende må leve, når der ikke er økonomisk mulighed for at opretholde en anstændig tilværelse. Samtidig var Fælles Kurs' forslag billigere end det forslag, der er fremsat i dag. Det er simpelt hen, fordi nogle af de mest omkostningskrævende konsekvenser af den nuværende støtteordning blev fjernet.

En stor del af de studerende er nødt til at tage erhvervsarbejde for overhovedet at kunne klare det. Det er beregnet, at de unge besætter mere end 30.000 heltidsstillinger, hvis man lægger det hele sammen. Det er klart, at det ikke er rimeligt hverken for de unge under uddannelse eller for de mange arbejdsløse, der i dag mangler et job. Dette skæve fordelingsforhold vil ikke blive væsentlig ændret med dette lovforslag. Selv om forslaget lægger op til en mindre forhøjelse af satserne, når vi ikke op på et niveau, som unge mennesker kan eksistere på.

Et andet problem er, at når man tvinger de unge til at arbejde ved siden af studiet, så vil det helt klart medføre, at de unge kommer til at overskride den normerede tid. Det vil sige på mere klart dansk, at studierne vil tage længere tid end antaget. Gældsbyrden vil stadig med dette forslag være stor for de studerende, og staten vil fortsat få store udgifter ved indfrielse af studielån.